

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. září 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Radany Macháňové Laštůvkové a soudců Mgr. Víta Krchňáčka a JUDr. Jiřího Rezka **odvolání obžalovaného M.K.**, narozeného XXXX v XXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXX, okres XXXX, t. č. Vazební věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence XXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 23. července 2020, č. j. 1 T 79/2020-102, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu.

Za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 trestního řádu se obžalovanému **M.K.**, narozenému XXXX,

ukládá

podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku **nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze zločinu krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, jehož se měl podle zjištění soudu I. stupně dopustit tím, že v době kolem 18:12 hodin dne 14. 5. 2020 v obchodním domě BILLA v Uherském Hradišti, Velehradská třída 1300, Uherské Hradiště, Zlínský kraj, odcizil 1 kus 0,5 litrové láhve alkoholu

zn. Hanácká vodka v hodnotě 109,90 Kč, 4 kusy celozrnných tyčinek nezjištěné značky příchutě brusinka (1ks/19,90 Kč) v hodnotě 79,60 Kč a 5 kusů ALU konzerv zn. Matěj 100 g, výrobce Hamé s. r. o. (1ks/23,90 Kč) v hodnotě 119,50 Kč, přičemž byl zaměstnanci společnosti BILLA zadržen bezprostředně poté, co s odcizeným zbožím prošel skrze pokladnu prodejny bez zaplacení, čímž společnosti BILLA spol. s r. o., IČ 00685976, se sídlem Modletice 67, Říčany u Prahy, způsobil celkovou škodu ve výši 309 Kč, a takto jednal, přestože byl dne 18. 11. 2019 rozsudkem Okresního soudu v Uherském Hradišti, č. j. 18T 210/2019-68, který nabyt právní moci dne 18. 11. 2019, uznán vinným ze spáchání přečinu krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, který vykonal dne 1. 5. 2020, a navíc se takového jednání dopustil v době, kdy byl usnesením vlády České republiky č. 69/2020 Sb., o vyhlášení nouzového stavu, v souladu s článkem 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) vyhlášen nouzový stav od 14:00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů, prodloužený do 17. 5. 2020 usnesením vlády ze dne 30. 4. 2020 č. 485, o prodloužení nouzového stavu v souvislosti s epidemií viru SARS CoV-2, které bylo vyhlášeno pod č. 219/2020 Sb.

2. Obžalovanému byl uložen podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Takto vyhlášený rozsudek napadl odvoláním obžalovaný a své odvolání následně zdůvodnil i prostřednictvím obhájce. Své odvolání formuloval jako odvolání do výroku o vině, kdy sice doznává spáchání skutku, ale nesouhlasí s jeho právní kvalifikací podle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku a v návaznosti na tuto námitku považuje i uložený trest ve výměře 2 let za nepřiměřeně přísný. V odvolání polemizuje s názorem, zda byl vůbec nouzový stav vyhlášen řádně. Obžalovaný byl v době vyhlášení nouzového stavu ve výkonu trestu a po jeho propuštění si neuvědomil, že pokud by opakoval trestnou činnost v době nouzového stavu, tak že mu hrozí mnohonásobně vyšší sazba trestu odnětí svobody než za normálního stavu. Na nouzový stav by však nemělo být soudem nahlíženo jen formálně, nýbrž i materiálně. Pokud by kradl roušky, respirátory nebo jiný zdravotnický materiál, tak by bylo zřejmé, že by bylo odůvodněno užití maximální nejvyšší trestní sazby. V tomto případě však obžalovaný kradl alkohol, paštiky a müsli tyčinky a celková škoda činila 309 Kč. Za normálních okolností by byl obžalovaný jen stěží vzat do vazby, a pokud by byl prvotrestaný, tak by mu trestní stíhání ani nehrozilo. V době spáchání skutku byl navíc nouzový stav u konce, neboť za 4 dny byl ukončen. Faktická škoda nevznikla, neboť odcizené zboží bylo vráceno. V situaci, kdy se obžalovaný zcela doznal již v přípravném řízení, je uložený trest za krádež zboží v hodnotě 309 Kč neadekvátní. Podle obžalovaného by skutek neměl být posuzován podle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, nýbrž podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu projednání. U veřejného zasedání setrval na svém odvolání i jeho důvodech a konečném návrhu. Obhájce doplnil argumenty o fakt, že odvolací soud by měl přihlídnout k plynoucímu času a k současné situaci, která je mnohem horší z hlediska epidemiologického než v době vyhlášeného nouzového stavu. Na celou situaci je třeba pohlížet jinak a s nadhledem.
4. Státní zástupce krajského státního zastupitelství intervenující při veřejném zasedání před krajským soudem ve svém vyjádření k podanému odvoláním uvedl, že odvolání je v podstatě důvodné. Trest, tak jak byl uložen, je nepřiměřeně přísný a neodpovídá závažnosti činu. Není pochyb o tom, že obžalovaný je přes svůj nízký věk recidivistou v páčání majetkové trestné činnosti, skutek spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení pro krádež a velmi krátce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Je rovněž prokázáno, že mezi odcizenými věcmi nebyly jen potraviny, ale odcizil také alkohol. Obžalovaný skutek spáchal v době vyhlášeného nouzového stavu a z toho vyplývá právní kvalifikace se sazbou 2 až 8 let. Vzhledem k jeho trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Dobiášová.

minulosti nelze o jiném než nepodmíněném trestu odnětí svobody uvažovat. Na druhé straně nelze pominout, že užitá právní kvalifikace se od přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku neodlišuje závažnějším následkem, ale jedinečně vnějšími okolnostmi, za kterých byl spáchán. Skutečně nelze pominout, že skutek byl spáchán 3 dny před ukončením nouzového stavu a okolnost, že se obžalovaný dopustil skutku za tohoto státem vyhlášeného stavu, neměla vliv na jeho závažnost. Nelze pominout to, že způsobená škoda byla v řádech stokorun. Skutková podstata byla naplněna nízkou intenzitou. Pokud jde o osobu obžalovaného, tak význam doznání nelze přeceňovat, když byl při krádeži přistižen ostrahou prodejny. Je však třeba přihlídnout k postoji obžalovaného, který skutku lituje, zdá se, že se k němu staví kající a chce se ze závislosti na alkoholu léčit. Je zřejmé, že má dobré rodinné zázemí. Za této situace jsou splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici. Navrhl podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek zrušit ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu obžalovanému uložit podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody pod dolní hranicí trestní sazby jako trest nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou.

5. Odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného podle ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku včetně řízení, které předcházelo jeho vydání. Pokud se týká průběhu řízení, tak soud I. stupně respektoval všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, především pak ta, jejichž účelem je zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a zabezpečit řádné objasnění věci.
6. Ve vztahu k rozhodnutí o vině může odvolací soud konstatovat, že soud I. stupně provedl ve věci dokazování v rozsahu dle ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Pokud se jedná o postup soudu I. stupně upravený ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy o hodnocení provedených důkazů, které je stěžejním momentem v rámci rozhodování o vině, nalézací soud ve svém rozhodnutí vysvětlil, jak dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil zažalovaného jednání. Soud I. stupně se neodchýlil od požadavků vyplývajících z ustanovení § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu a jeho rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu a tudíž mu nelze vytýkat nějakou svévoli. Skutkové závěry, jež učinil soud I. stupně, mají zakotvení v provedených důkazech. Soud I. stupně zdůvodnil, o které důkazy opřel závěry o vině obžalovaného. Koneckonců obžalovaný spáchání skutku nepopírá, navíc byl při spáchání činu přistižen. Obžalovaný předně brojí proti užití právní kvalifikace jeho jednání podle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Odvolací soud zastává stejný právní názor jako soud I. stupně, tedy že jednání obžalovaného naplnilo všechny znaky zločinu krádeže podle § 205 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Je nesporné, že obžalovaný spáchal trestnou činnost v době nouzového stavu. Odvolacímu soudu nepřísluší hodnotit důvody, pro které byl nouzový stav vyhlášen a následně prodlužován. Obžalovaný si musel být vědom existence nouzového stavu, když v jeho době byl ve výkonu trestu, kde byl bezesporu informován o tom, co se děje. Odvolací soud je dokonce přesvědčen, že byl obžalovaný při propuštění z výkonu trestu dostatečně poučen jak o existenci nouzového stavu, tak i o těžších následcích při páčání trestné činnosti v době nouzového stavu. Velmi krátce poté, co byl propuštěn z výkonu trestu, tak místo, aby se snažil vést řádný život, tak trestnou činnost opakoval. Fakt, že si neuvědomil, že by mohl být potrestán mnohem přísněji, jej nevyvíňuje a neomlouvá.
7. Ohledně druhu a výměry uloženého trestu je možno konstatovat, že ve vztahu k řešení této problematiky si soud I. stupně opatřil všechny podklady nutné pro rozhodnutí z hledisek stanovených v ustanovení § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, tedy z hlediska ochrany společnosti před pachateli trestných činů, z hlediska možnosti nápravy pachatele, jeho poměrů a společenské škodlivosti jeho jednání a dalších kritérií zde uvedených. Odvolací soud doplnil dokazování o aktuální opis Rejstříku trestů, který nedoznal změn oproti stavu vyhlášení napadeného rozsudku a bylo čteno usnesení Okresního soudu v Uherském Hradišti č. j.

13 T 149/2019-160 ze dne 31. 8. 2020, kterým byl přeměněn podmíněný trest odnětí svobody na trest nepodmíněný ve výměře jednoho roku.

8. Odvolací soud uložený trest zkoumá ve smyslu § 258 odst. 1 trestního řádu z pohledu toho, zda se jedná o trest přiměřený, či nikoliv. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku 2 až 8 let. Přestože se soud I. stupně pečlivě zabýval tím, zda jsou splněny u obžalovaného podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a jeho úvahám nelze nic vyčíst, je odvolací soud jiného názoru. Odvolací soud se zcela ztotožnil s argumenty, které uvedl státní zástupce krajského státního zastupitelství intervenující při veřejném zasedání před krajským soudem, jenž jsou popsány shora a není třeba je znovu opakovat a navíc přihlédl i ke skutečnosti, že obžalovaný má před sebou výkon trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku (přeměna podmínky jak je uvedeno výše). Odvolací soud dospěl k závěru, že u obžalovaného jsou splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici, a to jak s ohledem na okolnosti případu (konec nouzového stavu, nízká hodnota odcizených věcí), tak i poměry obžalovaného (rodinné zázemí, lítost, snaha po nápravě, dosud nevykonaný jednoletý nepodmíněný trest odnětí svobody).
9. Odvolací soud proto napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a obžalovanému uložil podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku za užití § 58 odst. 1 trestního zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 1 roku, tedy pod spodní hranici zákonné trestní sazby. Obžalovaný byl podle zákonných kritérií zařazen pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, jakožto v současnosti nejmírnějšího typu věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1, § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Zlín 17. září 2020

Mgr. Radana Macháňová Laštůvková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Dobiášová.